21 de juny: Sant Lluís Gonzaga, religiós

Text de l'Evangeli (*Mt* 22,34-40): En aquell temps, quan els fariseus van saber que Jesús havia fet callar els saduceus, es reuniren tots junts, i un d'ells, que era mestre de la Llei, per provar-lo li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?». Jesús li digué: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament (...)».

Sant Lluís Gonzaga, religiós (1568-1591)

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem sant Lluís Gonzaga, patró de la joventut cristiana. Ell —deixant rere totes les perspectives que li oferia la seva ascendència familiar— es lliurà a Déu essent molt jove i lliurà la vida amb fama de santedat quan tenia tot just 23 anys. Lluís, certament, morí jove. Però, quina és la veritable "joventut"? De què depèn ser jove? Segons el Papa Francesc, «ser jove, més que una edat, és un estat del cor». El compte dels anys és un criteri superficial per a xifrar l'estat de joventut.

Si el Crist ha ressuscitat, si "Jesús viu", aleshores el barem de la joventut és un altre: l'amor, és a dir, Jesús mateix. Heus ací el "nou barem": «Que us estimeu els uns als altres tal como jo us he estimat» (Jn 13,34).

—A sant Lluís se li va fer curt el "temps" vivint la caritat quan els jesuïtes atenien els damnificats d'una epidèmia que afectà Roma l'any 1591. Lluís —carregant malalts a les seves espatlles i atenent-los en tot— va contraure la febre d'aquella epidèmia. Però, ¿realment va ser "curta" la seva existència terrenal? Potser que no tan curta, ja que «la nostra vida en la terra assoleix la seva plenitud quan esdevé una ofrena» (Papa Francesc). Lluís, aleshores, tenia 23 anys!